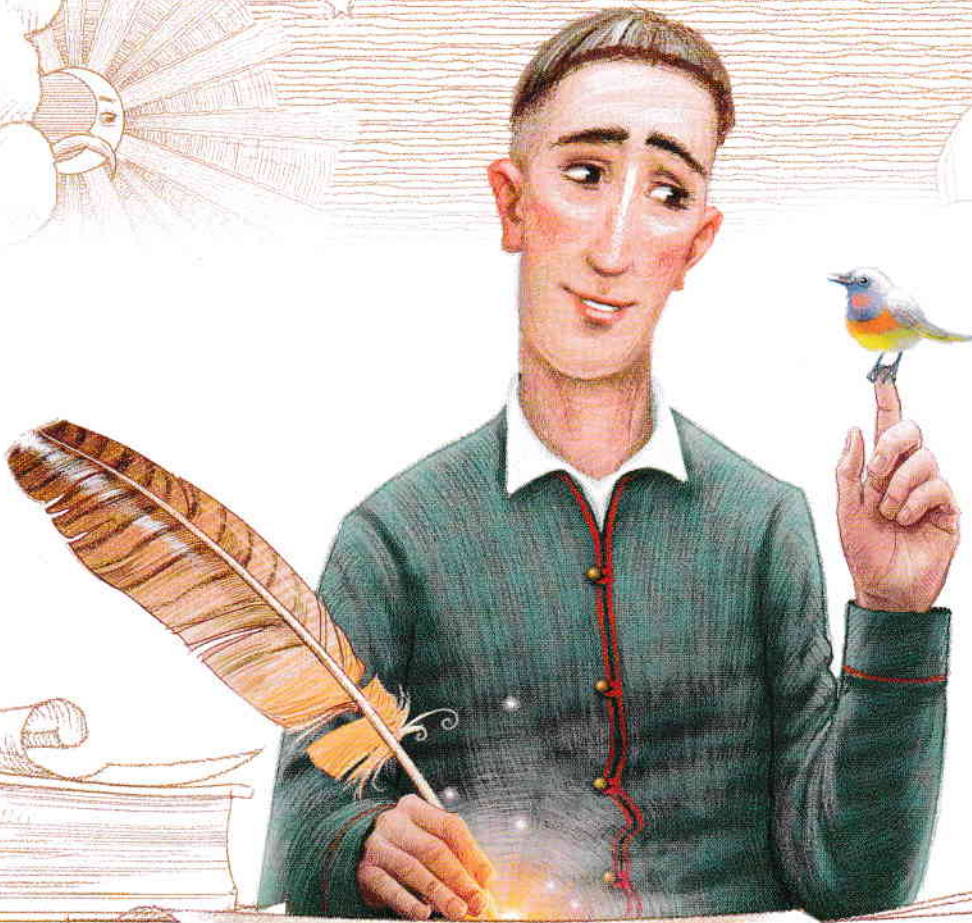

LBRIS

We know
books

Grigori Skovoroda
Fabule

Selectie și adaptare **Leonid Ușkalov**

Pictor **Innokenti Korșunov**

Traducere din ucraineană **Aliona Bivolaru**

Editura ARC

Cuprins

Prietene, nu desconsidera fabulele!	3
Iedul și Lupul	4
Câinii	7
Corbul și Scatiul	9
Ciocârlanii	10
Capul și Trunchiul de om	12
Scatiul și Sticletele	14
Rotițele ceasornicului	16
Coțofana și Vulturul	19
Furnica și Porcul	20
Două găini	22
Cuțitul și Piatra de ascuțit cuțite	24
Vulturul și Broasca-Țestoasă	26
Bufnița și Sturzul	29
Șarpele și Broasca-Râioasă	31
Broaștele	32
Câinele și Iapa	34
Liliacul, Puiul de turturea și Puiul de porumbel	36
Cămila și Cerbul	38
Cucul și Mierla	40
Câinele și Lupul	42
Cârțița și Râsul	44
Leul și Maimuțele	48
Știuca și Racul	50
Albina și Viespea	52
Ciuta și Mistrețul	54
Baba și Olarul	56
Privighetoarea, Ciocârlia și Sturzul	58
Doi motani	62

Prietene, nu desconsidera fabulele!

Nu există nimic mai nostim decât cineva care se prezintă în fața tuturor ca fiind important, dar are o viață interioară pustie, lipsită de orice valoare și nu este nimic mai frumos decât un om care, poate, arată ca un nerod, dar se dovedește că are un suflet generos. Să ne amintim de proverbul: „I se bate limba-n gura ca și calicii la pomană”. Mie însumi nu-mi place masca acelor indivizi despre care se poate afirma: „Gură multă, treabă puțină” sau „Gura care pe sine singură se laudă, pute”. Cam la fel este și cu cei care vorbesc mult și frumos, dar nu ascultă. Nu pot aprecia oamenii mândri, dar fără însușiri sau golul suflesc ascuns de vorbe pompoase; iubesc tot ceea ce la prima vedere este umil, neînsemnat la exterior, dar adevărat și drept pe dinăuntru.

Prietene, nu nesocoti fabulele! O fabulă și o pildă sunt una și aceeași...

Această expresie figurativă era familiară celor mai mulți și mai mari filosofi antici. Laurul rămâne verde și iarna, la fel și oamenii înțelepți știu că gura păcătosului adevăr grăiește și că în orice glumă există un strop de adevăr.

Grigori Skovoroda

Jedul și Lupul

Un Ied se rătăci de turmă,
Când iată Lupul îi și dă de urmă.
E gata bietul Ied s-o ia la fugă,
Dar... se întoarse către Lup c-o rugă:
„De dinții tăi să scap nu-i cu puțință
Dar împlinește-mi, rogu-te, o ultimă dorință –
Fii milostiv cu mine și zi-mi ceva din flaut
Să-mi pară moartea dulce, iar eu să te aplaud,
Sfârșitu-mi deci să-mi fie cât mai suav și lent.”
„N-am bănuț vreodată că am acest talent” –
Își zise Lupu-n sine, cercând un menuet.
Suflă dară în flaut cât ce putu de tare,
Și-l tot flatează Iedul, și țopăie, și sare.
De câini o haită mare, atrasă de tumult,
Se repezi la Lupul ce se crezuse cult!
Pe fiară toți săriră și colții și-au înfipt,
Iar „capelmaistrul” nostru „dansează” parcă-i fript!
Negruț de gât îl mușcă, Grivei și Suru-l țin
Alți doi dulăi pe blană îl zgreațănă din plin.
Și greu oftează Lupul și zice-n sinea lui:

„Ce proastă fu ideea să cred că am un har,
Când sunt născut pe lume să fiu doar măcelar!
Mai bine prindeam capre și șunci făceam din ele,
Decât să cânt pe note în scrâșnet de măsele!...”
Cumplit îi fu sfârșitul, l-au sfâșiat, se știe –
N-au stat s-asculte câinii căința lui târzie.

Morală

E chinul prea zadarnic și-ți macini viața greu,
De nu ai harul sacru menit de Dumnezeu.
De nu îți umblă mintea, ce cauți în știință?
Căci mulți se opintiră, dar nu le fu-n puțință.
De n-ai avut norocul să urci pe trepte-n sus,
Te bucură de-atâta cât soarta ți-a adus.

LIBRIS

We know
books

Câinii

Într-un sat un om avea doi câini. Odată un străin a trecut pe lângă poartă. Unul dintre câini a sărit și a început să latre, până când străinul s-a îndepărtat de casă, iar patrupelele s-a întors în curte.

- Și cu ce te-a ajutat acest lătrat? l-a întrebat celălalt câine.
- Cel puțin mi-a mai alungat din plictiseală, îi răspunse primul câine.
- Dar nu toți trecătorii sunt dușmani ai stăpânului nostru, spuse câinele înțelept, altfel nu i-aș fi scăpat din vedere, cu toate că astă noapte piciorul meu a trecut prin dinții lupului.

Nu e rău să fii câine, e rău însă să latre la oricine fără motiv.

Morală

Un om înțelept știe când e cazul să dojenească pe cineva, iar unul prost pâlăvrăgește fără opreliști.

Corbul și Scatiul

Nu departe de un lac în care trăiau niște broaște, Scatiul stătea pe o creangă și cânta. Corbul croncănea în apropiere și văzând că Scatiul nu mai contenea de cântat, îi spuse:

- Mai taci, broască!
- De ce îmi spui broască? îl întrebă Scatiul pe Corb.
- Pentru că ești la fel de verde ca broasca.
- Oh! exclamă Scatiul. Dacă eu sunt o broască, atunci tu ești cu adevărat un brotac. Cântecele tău pare mai mult un orăcăit.

Morală

O persoană trebuie judecată după cum îi este inima și după obiceiurile sale, nu după înfățișare. Pomul se cunoaște după fructele pe care le face.

